

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Ábrahám László ügyvéd által képviselt I.r., II.r., és III.r. felpereseknek a dr.Sándor Attila ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Tolna Megyei Bíróságnál 16.P.20.165/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.033/2007/3. számú közbenső ítéletével elbírált perében a jogerős közbenső ítélet ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. és II.r. felpereseknek személyenként 15.000 (Tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A jogerős közbenső ítélet által megállapított tényállás lényege szerint a felperesek hozzátartozóját 2005. május 29-én vette fel az alperes kórház sebészeti osztálya az epehólyag és epeút-kövesség műtéti megoldása céljából, amely műtétet másnap el is végezték. A műtétet követő harmadik napon hasnyálmirigy-gyulladást észleltek és antibiotikumos kezelést indítottak. Ennek hatására a beteg állapota javult, ezért június 17-én ezt a kezelést felfüggesztették. Az ekkor elvégzett CT vizsgálat eredménye hasnyálmirigy elhalást valószínűsített. A beteg állapota a következő napokban romlott, ezért június 21-én ismét megoperálták, majd antibiotikumot adtak, amely átmeneti javulást hozott. Újabb állapotrosszabbodás és láz alakult ki július 9-én, a másnap tartott konzílium pedig szepszist vélelmezett. A beteget július 12-én visszahelyezték az alperes kórház szubintenzív részlegére, majd a család kérésére a P.T.S. Klinikájára szállították, ahol 2005. július 15-én meghalt. A hozzátartozók kérésére a boncolástól eltekintettek. A halál oka a műtét szövődményeként kialakult hasnyálmirigy-gyulladás, az ennek következtében kialakult hasúri tályogképződés és szepszis volt.

A felperesek keresetükben a hozzátartozójuk halálával bekövetkezett vagyoni és nem vagyoni káraik megtérítésére kérték az alperes kötelezését.

Az alperes a kártérítés feltételeinek bizonyítása hiányában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét a másodfokú bíróság részben megváltoztatta, és közbenső ítéletével megállapította az alperes kártérítési felelősségét S.J-né halálával összefüggésben az I. és II.r. felpereseknek okozott nem vagyoni kárért. A III.r. felperes járadékigényével kapcsolatban az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A másodfokú bíróság a határozat indokolásában kifejtette, hogy a felperesek a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerinti anyagi jogi, valamint a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti eljárási jogi szabályból következő bizonyítási kötelezettségüknek eleget tettek, mert a bizonyítás anyagából megállapíthatóan a hozzátartozójuk halálát az alperes által elvégzett műtéti beavatkozás szövődménye okozta. A továbbiakban az alperest terhelte a kártérítési felelősség alóli kimentés annak bizonyításával, hogy a beteg ellátása során az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77. §-ának (3) bekezdése szerint jártak el, a halála ennek ellenére bekövetkezett. Az alperes e bizonyítási kötelezettségének nem tudott sikerrel eleget tenni, mert az orvosszakértői vélemények egyezők abban, hogy az alperes orvosai a második műtétet késedelmesen hajtották végre, illetőleg az ezt követő septicus állapot felismerése és kezelésének megkezdése is késedelmesen történt. Ezek a mulasztások a beteg életben maradásának esélyét csökkentették.

Az I. és II.r. felperesek nem vagyoni kárának bekövetkezése bizonyított, a III.r. felperes járadékigénye azonban nem egyértelmű, így vele szemben a kártérítési felelősség fennállta tekintetében döntés még nem hozható.

A jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezése és a felperesek keresetének elutasítása - helyesen: az I. és II.r. felperesek keresetét elutasító elsőfokú ítélet helyben hagyása érdekében - az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálat nem vonatkozhat a III.r. felperesről szóló - tartalma szerint végzésre tartozó - közbenső ítéleti rendelkezésre [Pp. 270. § (2) bek.]. Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság „okszerűtlen tényállásra” alapozta a kártérítési felelősségének megállapítását, és ez az eljárási szabálysértés az érdemi döntésre kihatott. Kifejtette, hogy a beteg halála a 2005. május 30-án elvégzett epeműtét szövődményeként következett be, amely az ilyen típusú műtét ismert szövődménye, bekövetkezése a terhére nem róható, mert

kifogástalan kezelés és ellátás mellett is bekövetkezhetett volna. Ebben az esetben a betegnek az életben maradásra nincs reális esélye. A második műtét egy nappal korábbi elvégzése, illetőleg az antibiotikumos kezelés korábbi megkezdése a szakértő szerint is csak valamivel nagyobb esélyt nyújtott volna a beteg életben maradására, de az esély százalékos mértéke természettudományos módszerekkel nem határozható meg. Ez a körülmény pedig az ok-okozati összefüggés megléte körében értékelendő, és bizonyítatlansága a felperesek terhére esik. Az ettől eltérő jogerős közbenső ítélet sérti a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében, a Pp. 163-164. §-ában és a 206. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakat.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős közbenső ítélet felülvizsgálattal támadható része a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes kártérítési felelősségének elbírálásához szükséges bizonyítást az elsőfokú bíróság lefolytatta, de az irányadó anyagi jogi felelősségi szabályokat [Ptk. 339. § (1) bek., Eütv. 77. § (3) bek.], valamint a bizonyítási kötelezettség eljárási szabályát [Pp. 164. § (1) bek.] a másodfokú bíróság értelmezte és alkalmazta helyesen.

Nem kétséges, hogy a felperesek hozzátartozójának halálát az alperes orvosai által 2005. május 30-án elvégzett műtét ismert szövődményeként kialakult hashártyagyulladás, következményes hasúri tályogképződés, majd szepszis okozta. Ha az alperes orvosai e szövődmény felismerése és ellátása során az Eütv. 77. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat mindenben betartva jártak volna el, és a beteg mégis meghalt, az alperes kimentése sikeres. A kártérítő felelősség szempontjából ugyanis a kimentés körében az a kérdés, hogy az alperes orvosaitól elvárható gondosság tanúsítása esetén, vagyis, ha az alperesnél minden a beteg tényleges állapotának megfelelően történik, akkor volt-e esélye az életben maradásra. Tévesen hivatkozott az alperes e körben a bizonyítási kötelezettség szabályára, mert a kártérítési felelősség alól neki kell kimentenie magát, ezért neki kell bizonyítania, hogy az elvárható gondosság, a szakmai és etikai szabályok, illetőleg irányelvek betartása ellenére nem volt esélye a betegnek a túlélésre.

Az e körben rendelkezésre álló szakértői vélemények alapján helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes orvosai terhére olyan mulasztások állapíthatók meg, amelyek a beteg életben maradásának esélyét csökkentették. Ezek között említendő a

beteg második, június 21-én elvégzett műtétjének késedelme továbbá az, hogy a septicus állapot felismerése, kezelésének megkezdése is késedelmesen történt. E kifogásolható magatartások a beteg halálához vezettek, tehát az I. és II.r. felperesek a kártérítés feltételeit bizonyították, az alperes pedig a kártérítési felelősség alól nem mentette ki magát.

A jogerős közbenső ítélet támadott része nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az I. és II.r. felperesek felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

A felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. november 28.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró